

1 Mei demo 2010 Rotterdam: "Wij gaan hun crisis niet betalen! Voor solidariteit en socialisme!"

Tijdens de economische wereldcrisis lenen regeringen ontelbare miljarden en geven die aan de monopoliekapitalisten. Staatschulden worden onbetaalbaar en de regeringen van alle landen – niet alleen de Griekse – proberen de lasten op de werkende bevolking af te wentelen. In alle landen groeit de onvrede, want de werkers willen niet voor de crisis betalen die zij niet hebben veroorzaakt. Het Rotterdams 1 mei-Comité vat deze stap vooruit samen in haar hoofdleuze: "Wij gaan hun crisis niet betalen! Voor solidariteit en socialisme!".

De **1 mei-demonstratie** begint om 14.00 uur vanaf het Stadhuis aan de Coolingsingel in Rotterdam. Om 15.30 uur is er een feest op het Schouwburgplein.

Zie: www.eenmeicomite.nl of mail naar: info@eenmeicomite.nl

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-16.00 uur
E-mail: dvl@rodemorgen.nl
Telefoon: 010-4199054

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

Neem een abonnement op de *Rode Morgen*

Wil je eens in de vier weken lezen over de klassenstrijd in Nederland en andere landen? Dat kan!

Vul onderstaande bon in:

- 0 proefabonnement (drie nummers gratis)
- 0 jaarabonnement € 6,80
- 0 steunabo €11,35

Naam

Adres

Plaats

Bedrijf

Invullen, uitknippen en opsturen naar: Rode Morgen,
Postbus 51245
3007 GE Rotterdam

Steunprijs € 0,20

7-4-2010 Uitgave Havenkern van de Rode Morgen

ECT-ers in actie: Het heft in eigen handen nemen voor een goed resultaat!

Op 1 april verliep het vakbonds-ultimatum dat aan ECT was gesteld. De ECT-ers, dag- avond- en nachtploegen, Home, Delta en Euromax begonnen prompt op 1 en 2 april met werkonderbrekingen van één tot twee uur. Het actiecomité van kaderleden vergadert pas op dinsdagavond 6 april over acties. Maar de onvrede die jarenlang heeft gebroeid, breekt nu in CAO-acties naar buiten. De confrontatie tussen de ECT-directie en de werkers bij ECT is een feit.

Op de ledenvergaderingen van de vakbond is afgesproken een ultimatum te stellen, als aan de CAO-eisen niet wordt toegegeven. De CAO-eisen zijn onder andere eenmalige uitkeringen, reparatie van het pensioen op kosten van ECT (het pensioen bij ECT zou 18% lager uitkomen

dan het middelloonpensioen), bij aannemen van personeel voorrang voor ontslagen havenwerkers, minder loonschalen – om te beginnen twee eraf – en een sector-CAO voor de containersector.

Wie heeft het voor het zeggen?

De directie zegt dat de acties gaan om wie het bij ECT te vertellen heeft en dat de acties de concurrentiepositie ernstig zullen schaden. Nou is het waar dat elke goede actie bij arbeiders het idee kan doen ontwaaken om de baas te worden. Niet alleen maar op het eigen bedrijf, maar in de hele maatschappij. Niet om – zoals de ECT-directie in opdracht van Hutchinson doet – zoveel mo-

gelijk winst uit de arbeiders te persen, maar om ervoor te zorgen dat degenen die het werk doen ook bepalen wat er met de resultaten van hun werk gebeurt. Nu verkoop je een aantal uren per dag je arbeidskracht aan het bedrijf en je maakt samen met je collega's een product waar je zelf niets over te vertellen hebt. De baas verkoopt het product en strijkt – zonder verder iets nuttigs te doen – doorgaans een vette winst op. En dat winststelsel stort de hele maatschappij ook nog eens periodiek in een economische crisis. Op dit moment gaat het bij ECT niet om wie de baas is – het gaat om de CAO-eisen, aangenomen op de ledenvergaderingen van de vakbond. Maar om deze eisen af te dwingen – tegen de wil van de ECT-directie en de aandeelhouders in – zal er een kracht ontwikkeld moeten worden, die groter is dan het verzet van de directie.

Concurrentiepraatjes om de winsten te verhogen en arbeiders te verdelen

Zullen de acties de concurrentiepositie schaden? Nee, ook dat is onzin. De directie probeert met haar concurrentieverhalen de collega's in de maling te nemen. De directie moet concurreren om winst te maken. Het wezen van concurrentie is dat

het bedrijf dat zijn arbeiders het meest uitperst ook de meeste winst maakt. Het wezen van de concurrentie is ook dat het bedrijf dat daar het best in slaagt overleeft en de norm zet voor de andere bedrijven. Kapitalistische concurrentie gaat altijd ten koste van de arbeiders. Daarom willen directies het wezen van de concurrentie voor de arbeiders verborgen houden. Ze spreken over een gemeenschappelijk belang tussen arbeid en kapitaal, om 'samen de concurrentie voor te blijven', maar het is een valse voorstelling van zaken. Want dit zogenaamde gemeenschappelijke belang is in de praktijk niets anders dan afbraak, inleveren en verslechtingen voor iedereen – en maximale winst voor het kapitaal.

Het echte vakbondswerk doorbreekt de concurrentie tussen de arbeiders – dat moet opgepakt worden

Om in je inkomen te voorzien, verkoop je jouw arbeidskracht tegen een loon. Als je je arbeidskracht verkoopt, dan concurreer je in feite met collega's die ook hun arbeidskracht verkopen bij het uitoefenen van hun job. Zonder vakbonden zouden de bazen vrij spel hebben om collega's tegen elkaar uit te spelen. Vakbonden zijn juist opgericht om die concu-

Leden van beide comités namen deel aan de 2e Internationale Havenwerkersbijeenkomst, afgelopen november in Rotterdam. Zij spraken daar over die gemeenschappelijke eisen, over de zelfstandigheid

van het comité en het zich richten op de meerderheid van de collega's. De crisis is wereldwijd. Havenarbeiders moeten internationaal samenwerken tegen het afwentelen van de crisislasten.

Finse dockers verdedigen met succes hun stakingsrecht

De havenwerkers in Finland staakten in maart meer dan twee weken voor meer loon en voor een behoorlijke uitkering bij werkloosheid. Die staking deed pijn: de Finse papierfabrieken moesten een deel van de productie stilleggen omdat hun magazijnen vol liepen. Technologiebedrijven draaiden ook op halve kracht, omdat ze onvoldoende onderdelen binnen kregen. Prompt probeerden de havenbedrijven met onderkruipers zo veel mogelijk

werk te doen. Toen de staking toch succesvol was afgesloten, zei de Finse premier Vanhanen dat het stakingsrecht in sleutelsectoren zoals de haven beperkt zou moeten worden. Daarop gaven de Finse collega's een duidelijk antwoord: een week nadat hun staking succesvol was afgesloten, legden ze op 25 maart opnieuw een dag het werk neer, met de duidelijke boodschap: 'handen af van ons stakingsrecht!'

Stakingen in havens Argentinië

Sinds vorige week wordt in verschillende havens in Argentinië gestaakt. Zij blokkeren de overslag van agrarische producten, zoals sojabonen. De havenwerkers willen een forse verhoging van hun loon – tot wel 100 % - omdat de prijzen gigantisch zijn gestegen en nog verder stijgen. Voor dit jaar wordt een inflatiepercentage van 20 tot 30% verwacht. Een aanbod van een loonsverhoging van 25% hebben zij afgewezen. In de loop van deze week zijn ook andere havens plat gegaan.

GHB hebben vorig jaar een zelfstandig actiecomité opgericht "Wir sind der GHB" ('wij zijn de GHB'), nadat honderden van hen waren ontslagen en velen een lager loon opgedrongen kregen. Veel van die ontslagen zijn intussen door de rechter ongeldig verklaard. Een vakbondsbestuurder sprak vervolgens met de GHB af dat de collega's, als ze weer aan het werk gaan, voorlopig slechts € 10,90 per uur zouden krijgen. Maar dankzij de protesten en acties van de collega's in Bremen en Bremerhaven tegen dit versjacheren van hun arbeidsvoorwaarden heeft nu de CAO-commissie van Verdi stelling genomen: CAO-afspraken voor heel Duitsland mogen niet worden ondergraven door slechtere afspraken per havenstad of bedrijf. Daarmee zijn alle afspraken over lager loon van tafel geveegd, tot schrik van de directies van BLG en GHB, die dachten de forse besparing op de loonkosten al in de zak te hebben.

Comité 'Solidaire Haven'

Havenondernemers en gemeentebestuur in Rotterdam voeren een soortgelijke politiek als in Noord-Duitsland. Zij hebben begin 2009 de havenpool SHB in het faillissement gedreven. Zo'n 450 havenwerkers verloren hun baan, van wie er

nu zo'n 150 vanuit de WW als oproepkracht in de haven werken met een nulurencontract. Een gedroomde situatie voor de havenbedrijven. Ook werden de jaarcontracten van tientallen jongeren niet verlengd. Nu de omslag iets aantrekt wordt een deel weer aangenomen, maar alleen met een tijdelijk contract. Gemeente en UWV besteden veel belastinggeld om jongeren gesubsidiëerd in de haven aan een opleidingsbaan te 'helpen'. Zij krijgen stagevergoeding of werk met behoud van uitkering of met een laag loon. Maar een toekomst met pulpbaantjes: dat is geen toekomst.

Ontslagen havenwerkers hebben zich – net als in Bremen en Bremerhaven – in een zelfstandig comité georganiseerd: het Comité 'Solidaire Haven'. Beide comités worden geconfronteerd met verdeel en heers. Daarom hebben de collega's eisen opgesteld, die juist eenheid brengen tussen werkenden en werklozen, tussen vasten en inhuur en tussen jong en oud. Eisen van 'Solidaire Haven' zijn: 'alle ontslagen collega's – vasten en tijdelijken – terug in de haven met een vast contract! Havenarbeid alleen op een vast contract! Leerlingen en stagiaires boven de sterkte en anders op een vast contract tegen een havenloon! Gelijk loon voor gelijk werk!'

rentie tussen de arbeiders op te heffen. Door verschillende lonen voor hetzelfde werk, hebben de bedrijven de concurrentie tussen havenarbeiders de afgelopen jaren weer opgevoerd. Door pulparbeid wordt de verdeeldheid verder opgedreven. Wie een jaarcontract heeft of uitzendkracht is, moet voor een hongerloontje dansen naar de pijpen van de bazen. Er zijn een paar honderd werkloze havenarbeiders die terug de haven in willen. Een deel werkt nu ook op een pulpbaantje bij RPS. Aan al die zaken moet wat gedaan worden.

Resultaat boeken

De confrontatie tussen de mensen die het werk doen bij ECT en de directie is een feit. Gezien de spontane acties is de onvrede enorm. Maar onvrede alleen is geen garantie voor succes. De confrontatie is pas een succes als het resultaat leidt tot het terugdringen van de onderlinge concurrentie. Daarom pleit de Volle Lading voor het volgende:

- Niet twee loonschalen afschaffen, maar alle loonschalen – gelijk loon voor gelijk werk
- Voor een sector-CAO die de onderlinge concurrentie beuogelt, die om meer gaat dan een veiligheidscertificaat en een O&O-fonds – dus voor sector-afspraken voor jong en oud en voor vast en inhuur die inhouden:
- Vaste banen in de sector
- Gelijk loon voor gelijk werk in de sector
- Vaste roosters in de sector
- Een goed pensioen in de sector op kosten van de bazen
- Ontslagen havenarbeiders terug in de haven

De ECT-ers zijn spontaan in actie gekomen en hebben daarmee het initiatief naar

(Vervolg op pagina 4)

(Vervolg van pagina 3)

zichzelf toegetrokken. Het is nu zaak te bepalen welke eisen het belangrijkste zijn. Het komt er ook op aan om de acties zo te organiseren dat pas gestopt wordt als de meerderheid van

de stakers dat wenst:

- Alle belangrijke beslissingen moeten op algemene stakersvergaderingen worden genomen!
- Voor een democratisch gekozen actiecomité!

FNV-top kiest met 'aanvalsplan' voor de aftocht

In Griekenland hebben de werkers in korte tijd vier nationale stakingen en andere acties gevoerd. Een reactionaire regering heeft het land in de diepste schulden gebracht. Verkiezingen leidden tot de 'progressieve' sociaaldemocratische Pasok-regering. Juist deze probeert nu drastische bezuinigingen en lastenverhoging door te drukken. Tijdens de diepste economische wereldcrisis ooit, heeft de regering Balkenende IV de staatschuld sinds herfst 2008 met € 100 miljard verhoogd. Twintig commissie moesten uitzoeken hoe de bevolking voor die miljarden kan opdraaien.

De FNV-top heeft nu een 'aanvalsplan' geschreven met de titel: "Nederland in 2025 - De FNV-inzet voor de verkiezingen in 2010". In dit manifest schetst de FNV zijn visie op de

toekomstige samenleving en op "hoe we om moeten gaan met de overheidsfinanciën... We moeten de crisis en het feit dat Nederland naar de stembus gaat vooral zien als een kans om de juiste keuzes te maken".

In plaats van de bondsleden en werkende mensen in Nederland te mobiliseren op de afbraak die wordt voorbereid, wil het 'aanvalsplan' het stemgedrag van vakbondsleden met mooie verhalen richting 'progressieve' partijen sturen. Maar ook in Nederland wordt iedere nieuwe regering aangesteld om de crisislasten af te wentelen op de bevolking. Daarom is het nodig dat de vakbonds- en arbeidersbeweging zich voorbereiden en een zelfstandig georganiseerd netwerk van volksverzet tegen de crisispolitiek van de regering gaan opbouwen. Daarvoor zijn offensieve eisen nodig, die toekomst bieden en ten koste gaan van de winsten van de monopolies, die met hun uitbuiting keer op keer crises veroorzaken:

- Voor een 30-urige werkweek, met behoud van loon - in

plaats van deeltijd-WW!

- Strijd voor behoud van elke arbeidsplaats!
- Koopkracht van lonen en uitkeringen omhoog - in plaats van omlaag!
- Gelijk loon voor gelijk werk, wereldwijd - in plaats van verdeel en heers!
- 60 jaar pensioen - in plaats van 67 jaar!

Maar niks van dit alles in het 'aanvalsplan' van de FNV-top.

Nee, zij "streeft naar een sociale markteconomie", maar verdoezelt dat we leven in een crisis-kapitalisme - waarin alles afgewogen wordt aan maximale winst.

De doelstellingen in het plan: "gelijkwaardigheid, solidariteit, vrijheid, rechtvaardigheid en duurzaamheid" kunnen worden bereikt wanneer de vakbondsleden het polderen van de top opzij schuiven en zelf het heft in handen nemen.

Havenwerkers Bremen boeken succes

Na veel protesten en acties van havenwerkers in Bremen en Bremerhaven (Noord-Duitsland) heeft vakbond Verdi een streep moeten zetten door CAO-afspraken, die het loon van de havenwerkers fors verlaagden. Vorig jaar ging de plaatselijke vakbondsbestuurder onder druk van de

crisis akkoord met een loonsverlaging van € 13,68 naar € 9 per uur voor nieuwe werkers bij havenbedrijf BLG, dat auto's van onder meer Mercedes verscheept. BLG maakte hier prompt misbruik van door ook mensen van wie een tijdelijk

contract afliep alleen een nieuw contract aan te bieden, als zij ook met die € 9 genoegen namen. En ook aan de werkers van havenpool GHB die bij het bedrijf te werk gesteld werden wilde BLG maar € 9 betalen.

De mannen en vrouwen van